

Retning, havde været nødt til at gaa til Bankerne og faa dem til at hjælpe sig. Vi fik at vide i den Tale, den højtærede Finansminister holdt, at det var en forkert Opfattelse af Situationen. Forholdet var tværtimod det omvendte, at det var Bankerne, der, da det kom til Stykket, henvendte sig til Finansministeren, og tilbød deres Assistance.

Det har jo neppe været for at yde den højtærede Finansminister nogen Anerkendelse af hans Evne til at skaffe sig Laan, at man er kommet med disse Udtalelser i Pressen. Det har aabenbart været Hensigten at understrege Ord, som vi har hørt her i Rigsdagen: At det nuværende Ministerium vilde være en Ulykke for vort Land. Efterhaanden som man har opdaget, at den nuværende Regering saa langt fra er en Ulykke, men tværtimod en Lykke for vort Land, vil man naturligvis gerne gøre, hvad man formaar, for at Ulykkesopfattelsen skal holde sig, og jeg er glad ved, at den højtærede Finansminister ved denne Lejlighed har vist, hvorledes det virkelig forholder sig.

Den højtærede Finansminister har forelagt Finanslovsforslaget i den Form, det fik i Fjor, men har yderligere forbedret denne Form og har yderligere bestræbt sig for at naa den tilsigtede Form for Finanslov og Regnskab, som vi i Fjor havde Lejlighed til at udtale os om, og som betyder et stort Fremskridt i Retning af at skabe større Overskuelighed, saa at man lettere kan se, hvorledes de finansielle Forhold ligger. Hertil bidrager væsentligt den Omstændighed, at Driftsbudgettet og Formuebudgettet er skilt fra hinanden.

Men kan man nu være ganske sikker paa, naar vi har faaet denne efter min Mening fortrinlige Form for Finanslov og Regnskab, at saa de enkelte Budgetter virkelig ogsaa giver Udtryk for den samme Opfattelse? Thi hvis Finanslovsforslaget opstilles paa den ene Maade, men de enkelte Etater gennemfører deres Regnskabsordning paa en anden Maade, der maaske er stik modsat, faar man jo alligevel ikke fuld Klarhed over Situationen. Jeg tænker her ganske særlig paa vore Skoves Regnskaber. Det er nemlig min Opfattelse, at her mangler der en hel Del i Retning af at naa til den udmærkede Maade for Regnskabsopstilling,

som Staten nu er kommet ind paa. Det er den højtærede Finansministers Fortjeneste at have gennemført dette Princip; for ikke at blive beskyldt for at rose ham mere, end han fortjener, skal jeg minde om, at det var den foregaaende Finansminister, der fik nedsat Kommissioner, som udarbejdede de Principper, hvorefter Finanslov og Regnskab nu opstilles, men det er den nuværende Finansministers Fortjeneste at have gennemført Princippet i saa god Overensstemmelse med de Forslag, som udarbejdedes af de paagældende Kommissioner.

Med Hensyn til vore Skoves Regnskaber vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister — bliver det vel — at faa undersøgt, om det ikke var muligt at finde en bedre Form end den, man har i Øjeblikket. I 1916 udgav en Mand, som er meget kendt med disse Forhold, bl. a. fordi han selv er Skovejer, og som har interesseret sig overmaade meget for den økonomiske Side af Skovenes Drift, Gods-ejer Hillerup, en Bog om „Skovbrug og dobbelt Bogholderi“, en Bog, jeg gerne vil henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, ogsaa den højtærede Landbrugsministers. Det er min Tro, at naar man har set den nøje igennem, vil man komme til det Resultat, at der med Hensyn til Skovvæsenets Regnskaber er Grund til at gennemføre en Reform, saaledes at man faar et bedre Overblik over, hvorledes Skovene virkelig er stillet økonomisk. Dette vil have mange Fordele. Først og fremmest vil vi her i Rigsdagen faa rigtig Underretning om, hvorledes disse Forhold ligger, og det vil endvidere have den væsentlige Betydning, at Vurderingsmyndighederne, naar der er Tale om Vurdering af disse Ejendomme, faar et solidt Grundlag at bygge Vurderingerne paa. Staten er saaledes i flere Retninger interesseret i, at der gennemføres en bedre Regnskabsordning med Hensyn til vore Skove.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af den Bog, jeg nævnte, fordi de viser, hvorledes Forfatteren ser paa Sagen, og fordi man faar et stærkt Indtryk af, at det ogsaa for Skovenes Drift er et overordentlig vigtigt Spørgsmaal. Godsejer Hillerup siger, at „som Skovbrugets Bøger nu føres, viser et Skovdistrikts „Aarsregnskab“ paa